

paa at komme ind paa Detaillen. Mindretallet har ikke engang anset det for Umagen værd at stille noget som helst Ændringsforslag, hvilket dog er sket af andre Mindretal, saaledes af det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad), det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) og det ærede Medlem for Nørresundby (Suel). Altsaa, naar man ikke er kommen ind paa en Detailforhandling, har i ethvert Tilfælde ikke Mindretallet gjort noget Særligt for, at man skulde komme ind derpaa. — Dette er de Argumenter, man søger at bringe i Markn for at godtgjøre, at der er blevet udøvet „Tvang“. Men lad os nu se paa, hvad det da er for en Stilling, Mindretallet ved denne „Tvang“ erklærer sig at være blevet nødsaget til at indtage. Dette kan kort og godt udtrykkes saaledes: Mindretallet erklærer, at det vil indlade sig paa en Forhandling, og det er endog saa høimødtigt at tilbyde, at det „vil strække sig saa vidt som muligt med Hensyn til Spørgsmaalet om de enkelte Satser“ paa en udtrykkelig Betingelse, og det er den, at man „vil vende tilbage til § 44, saaledes som den var tilsendt Folkethinget fra Landstthinget, samt holde den samlede Rødsættelse indenfor moderate Grændser“. Hvad der skal forstaaes ved moderate Grændser, kan være tvivlsomt; det er et noget vagt Udtryk. Seg maa imidlertid i den Henseende oplyse, at i det Møde i Udvalget, hvor Spørgsmaalet om Rødsættelsesstørrelse blev diskuteret og afgjort, vægrede Mindretallet sig trods udtrykkelig Opfordring ved at stemme for det af mig anthede Forslag om en Nedgang af 2 à 2½ Million Kr.; altsaa de „moderate Grændser“ maa antages at ligge under 2 Millioner. Nu er det ganske vist igaar blevet mig meddelt af et æret Medlem af Mindretallet, hvad jeg ikke vidste, at Mindretallet ved en senere Leilighed har erklæret at ville stemme for mit Forslag, dog kun paa den Betingelse, at det ikke skulde være bundet til Summens Størrelse, og da der saa paany blev Leilighed til at afstemme derom, stemte et Medlem af Mindretallet for Forslaget, og de andre to gjorde det ikke. (Bød: Det er ikke rigtigt.) Ja, saa vil det ærede Medlem maaste oplyse mig om, hvorledes det forholder sig; det er blevet mig saaledes refereret. Altsaa, man kan muligens gaa ud fra, at Mindretallet maaste vilde gaa til 1½ Million eller maaste, ligesom Regjeringen, kun til det, der kaldes „ingen væsentlig Nedgang“, hvorved synes at skulle forstaaes et Par Hundredetusind Kr. Med andre Ord, det, Mindretallet forlanger, er, at Flertallet skal i Hovedpunktet, som er Kompensationsspørgsmaalet, først og fremmest gaa ind paa dets

Jordringer, og naar Flertallet vil gjøre dette, da vil Mindretallet være saa elskværdigt at forhandle med det, og da vil det strække sig meget vidt i Spørgsmaalet om Enkeltheder, f. E. om Sodavand og Ansojer. — Men, mine Herrer, dette er endda kun det Mindste; vi komme videre endnu. Naar vi kaste Blikket paa Slutningen af Betæntningen, finde vi Perlen. Der hedder det saaledes: Mindretallet har ikke fundet Anledning til at fremsætte Ændringsforslag, fordi disse kun vilde „komme til at staa som et fuldstændig mislykket Forsøg paa en iforveien afvist Smødefkommen“. Nu beder jeg de Herrer betænke: naar to Mænd ere henviste til at forhandle med hinanden for i Sællesskab at vedtage en eller anden Sag, og den ene da begynder med at erklære: Hvis Du ikke til Punkt og Prikke retter Dig efter min Villie, vil jeg ikke have det Mindste med Dig at bestille, og saa kan Du for mig rejse derhen, hvor Heberet gror, — ja saa er dette et ganske dagligdags og ordinært Standpunkt. Men naar han derimod siger: hvis Du ikke til Punkt og Prikke retter Dig efter min Villie, vil jeg ikke have det Mindste med dig at bestille, og naar jeg indtager dette Standpunkt, viser jeg Dig endda en overordentlig stor Smødefkommen, — naar man indtager dette Standpunkt, mine Herrer, da hæver man sig fra det Ordinæres op i det Geniales Sfære. Det er ikke min Hensigt at ville smigre det ærede Mindretal, men jeg maa dog sige, at Navnet paa den, der har opfundet denne Bassus, fortjener at indskrives som et af de største i Opfindelsesnes Bog. — I Sammenligning med denne glimrende Udgang, bliver det kun Smaating, den Bufet af Smaablomster, man iøvrigt kan plukke paa denne frodige Jordbund. Det hedder saaledes med sin Ironi, at det har været Mindretallet „skjult“, hvorvidt disse Bestatningslove, hvortil henvises i § 44, skulde vedtages i „nærværende, i næste eller i en eller anden senere Rigsdagssamling“, ret som om dette Mysterium vilde have været mindre „skjult“, for Mindretallet, saafremt man udtrykkelig i § 44 havde nævnt M- og Brændevinsstatten. Hvad kunde det i denne Sammenhæng have nyttet at nævne dem, da der jo dog ikke havde været den allermindste Forpligtelse til at vedtage dem i „nærværende, næste eller en eller anden senere Rigsdagssamling“? Seg skal ikke opholde mig herved. Seg vil gaa lige til Konklusionen, hvilken for Mindretallets Bedkommende er den, at „Flertallets virkelige Standpunkt enten maa være det, at man ønsker at umuliggjøre enhver Overenskomst om den paatænkte Bestatningsreform“, eller ogsaa, at man vil udskyde